

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	--	--

Dar, cine este Biserica?

Atunci când vorbim de dragostea mare pe care trebuie să o avem cu toții față de Biserica noastră strămoșească, cerând jertfe materiale pentru susținerea ei și alipire sufletească față de învățăturile ei slinte, e firesc să ni-se adreseze întrebarea mare din partea tuturor categoriilor de oameni: „Dar, la urma urmei, cine este această Biserica, care ne cere așa de insistent și așa de categoric supunere, iubire și ajutor“.

Importantul ei rol național, servind ca o putere formatoare, apărătoare și inspiratoare la clădirea neamului și a patriei, se recunoaște mai ușor, decât marea ei însemnătate pentru viața sufletească a acestui neam. Se poate ca Biserica să fie fost o uriașe schelărie până s'a zidit statul românesc, dar azi ce mai vrea? Dece mai pretinde și azi un rol de conducere? Convingerea despre forțele vecinice ale Bisericii noastre este puțin mai slabă și de aici provine deci indiferentismul față de ea.

Răutatea și ignoranța omenească ar fi nimic de mult Biserica creștină, dacă nu ar exista adânc înrădăcinată în suflete dorința după mântuire.

Oamenii fără deosebire, din toate păturile societății, simt că peste toate dorințele lor fără număr, se ridică puternică și neadormită dorința după mântuire. Oriunde ne-am duce, vedem numai aparențele înșelătoare printre oameni, pe când ei în realitate sunt mistuiți de mii de boli, mizerii și greutăți. La început, sau îndelungată vreme chiar, ei caută leacul, eliberarea, pe la toți doctorii ca și femeia bolnavă din evanghelie și apoi în fața neputinței încep să bânuiască că trebuie să fie undeva Cel Atotputernic, care ține în mână cheia vieții. În societatea modernă de azi nu s'a schimbat nimic, a rămas totul ca

pe vremea lui Zahcu și a tânărului bogat. Lumea de azi oferă prea puține mijloace de vindecare față de numărul enorm de suferințe, tot ca și în lumea veche. Dacă se întreabă deci, cine este Biserica răspundem: ea este tămăduitoarea tainică a mii și mii de suferințe. Ce nu pot vindeca doctorii, vindecă Biserica. Ce nu pot liniști filosofi, liniștește Biserica. La întrebările mari la cari nu pot răspunde cei mai strașnici înțelepți, răspunde Biserica. Dorul puternic de mântuire de toate chinurile acestei vieți nu l-a putut potoli nici o instituție omenească, nici în trecut, nici azi, numai și numai Biserica. Când va muri acest dor de mântuire al oamenilor, numai atunci va putea să moară și Biserica. Oamenii indiferenți, când sunt liniștiți, în ceasuri de supremă primejdie, fără voie exclamă: Doamne! Doamne! E o mărturie prețioasă această exclamație atât de deasă, că oamenii nu se pot lepăda de credința, că mântuirea nu poate veni decât dela Cel de sus.

Și sfânta Biserica este casa Celui de sus, Care a așezat în ea tot așa puteri tămăduitoare ca și în miile de izvoare și lacuri tămăduitoare.

Că cine este Biserica putem convinge pe oameni numai atunci când vorbim cu ei mai de aproape.

Oh, cât de mult și cât de des se caută în lumea aceasta iubirea înșelătoare, iertătoare și alinătoare, și cât de puțină și cât de rar se dă. Când vorbim de zgârcenie, ne gândim la aur și argint, dar oamenii cu adevărat sunt zgârciți când e vorba de iubire.

Și unde sunt oamenii mai zgârciți în împărțirea iubirii, acolo e Biserica mai bogată. Această Biserica nu te întreabă cine ești, de unde vii, ești bogat ori sărac, ci cu o egală plăcere mijlocește iubirea lui Dumnezeu pentru toți. Unde oamenii pedepsesc crunt și folosesc cuvinte tari, acolo Biserica iartă și vorbește ca o maică bună. Dacă legea omenească cunoaște

sute de mii de oameni căzuți și nevrednici de iubire, Biserica nu cunoaște nici pe unul și pe toți îi ține vrednici de iertare și de milă.

Așa că cine nu știe că ce este Biserica, habar nu are de nemăsurata sete de iubire a oamenilor, care află așa de puțină potolire în lume. Sunt undeva la margine de sat să fac slujbă la o fetiță bolnavă. Tot ce suferă biata copilă este exprimat așa de puternic în ochii ei. O doare tot trupul, dar ce o chină mai groaznic, este lipsa de iubire a părinților, cari de-abia așteaptă să moară ca să se scape de ea. După ce am plecat eu, tatăl ei și mama sa s'au încruntat la ea. Și atunci am înțeles ce groaznic poate să fie omul care nu e în stare să deie o fărîmătură de iubire copilului lui care sta să moară. Și Doamne, câți bolnavi mor pe lumea aceasta, cari nici nu au cunoscut în lumea aceasta iubirea și apoi și ochii și i-au închis pentru totdeauna, fără să deie măcar fața cu acest nobil sentiment. Cine are suflet să aprobe purtarea subanimalică a multor oameni poate să deie liniștit cu piciorul în Biserică.

Cine nu știe ce este Biserica să se gândească puțin la raporturile dintre oameni. Să nu vorbim la împărați, la cari trebuie să intri, dacă poți să intri, cu adâncă plecăciune și smerenie, dar să ne gândim la cei mai înstăriți decât noi câtă târăire de șarpe așteaptă dela noi. Pentru o bucată de pâine trebuie să-i dai o bucată din inima ta de om. În biserică însă ești liber să te adresezi cum ști tu Împăratului împăraților, Stăpânului lumii și să-ți reverși înaintea Lui tot conținutul sufletului tău. Iată o libertate pe care nu o afli niciunde pe pământ, numai în biserică.

Când ești nenorocit și ai lipsă de ajutor, lumea te înconjoară ca pe ciumat, dar Hristos cu slujitorii lui chiar atunci te caută și îți dau ajutor, când lumea te-a părăsit și nu mai vrea să știe de tine. Ca să lămurim pe deplin întrebarea, dar cine este Biserica, care ne chiamă și ne neliniștește, ar trebui să scriem volume întregi. Pentru oamenii cu sufletul întreg, însă socotim de îndestulitoare și aceste șire, din care dacă nu flăcărează, dar totuși licărește dovada, că biserica ne dă darurile fără de cari este imposibilă viața.

Cine luptă contra Bisericii sau o disprețuște se aseamănă perfect de bine cu copacul uscat. Degeaba îl ploaie, și îl luminează soarele, zadarnic mai stă implântat în mijlocul unui pământ bun, pentru că frunză verde și flori nu are să deie niciodată. Va fi, admitem, un om învățat, bogat plin de poftă îndeplinibile, dar suflet va avea poate o fărîmă sau poate nici atât.

Dr Ștefan Gioroiu protopop ort. rom.

In jurul salarizării și pensionării preoților.

De: Preot **Dimitrie Anușoiu.**

Crucea necazurilor apasă atât de greu peste umerii noștri și dacă ni-se pretinde apostolie, să nu se uite că apostolie fără pâine nu se poate face așa cum trebuie. Una condiționează pe cealaltă. Ce am cerut și ce cerem noi atară alta, decât pâinea cea de toate zilele și în schimb ne-am jertfit și ne jertfim viața noastră pentru binele Bisericii și al Patriei.

Cu 300 și cu 400 lei lunar, mai puțin ca un paznic comunal, nu se poate trăi, necum să poată vieții un preot cu familie, oricât de modest ar fi el. Ca să mai cerșim astăzi, n'o putem face. Trebuie să trăim omenește și creștinește.

Cei ce suntem la sate trăim lângă țaran, lângă țaranul care muncește cu palmele, cu plugul și cu sapa ca să dea pâinea altora.

Dela țaranul ros de foame, de mizerie, de impozite și de datorii să mai cerșim noi astăzi? E peste fire.

Rolul nostru în mijlocul acestui popor este dublu: un rol divin prin conducerea sufletelor pe calea mântuirii prin evanghelia lui Hristos și un rol pământesc prin conducerea oamenilor pe calea cea bună din punct de vedere economic, cultural, moral, național, material etc.

Iar la făurirea României de azi preoțimea de dincoace de munți a adus poate cel mai însemnat tribut. Cei ce au trecut prin furcile caudine ale agresorilor de eri, mai poartă și azi în suflet și pe trup semnul palmelor, al schinghiurilor, al umilirilor de tot felul.

Un întreg calvar de suferinți pe care azi nimeni nu-l mai ia în seamă.

Partidele politice cari s'au perindat la cârma Țării de orice nuanță, au trecut pe preot din purgatoriu în purgatoriu.

Dar mai este altceva. Lupta împotriva Bisericii nu se duce în mod cinstit pe față spre a ști de cine să te ferești, să ști cu cine ai de a face.

Lupta se duce în ascuns de noul și totuși vechiul dușman care ese la suprațâ tot mai îndrăzneț, tot mai sfidător.

Francmasoneria! iată monstrul care ne lovește și care ne sapă Biserica la temelie.

În timp ce alte țări iau măsuri drastice împotriva acestui vrăjmaș ce-și ridică capul, țara noastră, statul nostru, guvernul actual recunoaște ca persoană juridică a doua lojă în fruntea căreia se pune un răspânditor de cultură, de lumină și care-și zice președintele Scriitorilor Români.

Nu este aceasta o rușine? Iar statul nu se face complicele acestei lovituri, iar noi cari tăcem nu ne facem și mai vinovați complici?

Bărbații noștri politici mari și mici cari sunt creștini numai când au ocazia să rostească discursuri pompoase și să-și expună decorațiile, sunt în cea mai mare parte francmasoni și acțiunea aproape generală, de umilire a preoților și Bisericii românești este opera acestora.

Este un val general de dușmănie mocnită împotriva Bisericii — și acest val care s'a revărsat în bună parte și prin sate — este opera exclusivă a francmasoneriei care lucrează sub diferite măști și prin diferite căi. (Urmează)

Am fost la Maglavit.

Înțelegem foarte bine, că mai ales revistele oficiale ale Bisericii, nu pot să se pripească în vestirea lucrurilor. E trebuința de o verificare temeinică. Dacă scriem, e pentru că nu putem să nu aducem la cunoștință și prin iubita noastră „Foaie Diecezană” și pentru că lucrurile pe cari le scriem sunt, până aci, verificate prin cercetări oficiale și prin procese verbale, încheiate cu martori. De altfel nu angajăm întru nimic „Foaia Diecezană”, ci luăm toată răspunderea pentru cele ce scriem.

În timpul de după sfintele Rusalii ziarele aduceau știri, despre omul din Maglavit, „omul care a vorbit cu Dumnezeu”. Unele erau pentru adevărul celor ce se vorbeau, dar din acestea, mai ales urul, exagera ticluind și dela sine. Ținem să subliniem, că ziarul „Curentul” și-a dat silința să fie cu bună luare aminte. Altele erau împotriva faptelor. Împotrivirea se datorează poate și unei precauțiuni, dar mai ales faptului că are corespondent al părților, care nu și-a luat osteneală să meargă la fața locului. În numărul pe 5 August a. c. și „Universul” că de el este vorba, publică un articol prin care vestește o schimbare de atitudine.

Cele cetite în ziare ni-au adus dorința, da: dorul și nu curiozitatea, de a vedea locul și oamenii de acolo și de a sta de vorbă cu ciobanul Petrache Lupu din Maglavit. Având să facem un drum în Basarabia, n'am luat drumul mai scurt, ci am ocolit din Arad prin Banat, la Craiova și de aici am făcut cotitura spre Calafat la Maglavit.

Regiunea e frumoasă și bogată. Linia Craiova-Calafat duce prin niște valuri, apoi se continuă în șes neted ca masa. Miriștile, semănăturile frumoase de porumb, viile și grădinile mari de pomi dau priveliștea bogăției și a

frumuseții. Halta Maglavit e la 88 km. dela Craiova și la 18 dela Calafat. Comuna e la vre-o 2 km. de halta, dar se vede ca o pădure, pentru mulțimea pomilor și arborilor cari o împodobesc. Drumul e plin de care cu boi, căci oamenii sunt harnici. Trăsură cu cai nu prea găsești. Maglaviteni sunt primitivi, deschiși și gata să-ți vorbească și să-ți ajute. Și copiii și cei mari salută dela depărtare. Nici nu e trebuință să spunem pentru ce am venit. Ei știu c'am venit să mergem la locul sfânt. Pe pereți și pe garduri vedem hârtii afișate și pe ele stă scris: „Spre locul sfânt”. Scrisul e de mână neîndemânatică, dar e și de prisos. Bunavoința oamenilor suplinește orice îndrumare. Cei cu locuințele în partea dinspre haltă nu știau să spună, dacă Petrache Lupu e acasă sau la târlă. Așa se zice și la Maglavit: târlă. Cei dinspre vale spuneau că Petrache e acasă, iar casa e aproape de vale.

Am intrat în curtea casei lui Petrache. O casă mică și săracă, din cărămidă nearsă, cu pereții nespoțiți, netencuiți încă. Aceasta-i este toată averea, cu locul moștenit, iar casa e ridicată din truda lui de cioban. Soția ieșia din casă cu copilașul în brațe. Petrache nu era acasă. Îl chemaseră să fie de față când se pun banii la poștă. Erau banii dați de pelerinii din 20 și 21 Iulie, numărați de câțiva bătrâni fruntași din comună. Noi am ajuns acolo în seara zilei de 22 Iulie.

Da, Petrache Lupu e om sărac, dar de o cinste și de o curățenie morală neobicinuită azi. La vârsta de 10 ani a rămas orfan de tată. De atunci și până acum la vârsta de 28 ani e tot la oi. Păstorește oile altora. N'are nici o patimă: nu bea decât foarte rar câte un pahar de vin. Altă băutură îmbătătoare nu ia. Nu înjură, iar dacă-l înjură alții, el nu răspunde. Nu fumează. Ciobanii se încălzesc iarna la târlă cu lemne adunate de pe unde pot. Spun ciobanii, că într'o iarnă au dus din cimitir mai multe cruci căzute, să le ardă. Petrache n'a voit să se încălzească la acel foc. Seara a luat în spate crucile rămase și le-a dus de le-a înfipt în cimitir la mormintele unde a văzut că lipsesc. A doua zi, văzând că crucile nu's, s'a înspăimântat cel ce le adusese. Își făcea închipuiri că sufletele morților au venit de și-au luat crucile și se temea. Petrache l-a liniștit spunându-i că el le-a dus. Apoi i-a grăit: Nu te temi de Dumnezeu să iai crucile morților? Cum îți place ție să șezi vara în umbra tufelor, așa le place morților și vara și iarna să aibă crucea la căpătâiu.

Odată a aflat 8000 lei și a căutat păgubașul. N'a vrut să primească nici cinstea ce i-o

oferia păgubașul norocos. Alți ciobani mai prind oile rătăcite și le trec în turma lor. Petrache lasă pe ale sale în grija unui băiat și caută pe ciobanul din a cărui turmă s'a răsletit vre-o oaie rătăcită. E gata să-și dea haina, ca să vadă pe altul mulțămît. N'a avut niciodată dușmănie, sau ceartă cu nimeni.

Din banii dați de zecile de mii de pelerini, nu primește nici un ban.

Toate cele scrise până aci sunt verificate. Mai amintim un lucru, să zicem mai mult din curiozitate. Mama lui Petrache spune, că în zilele de Vineri Petrache nu sugea decât rar și puțin. Ea atunci credea că e bolnav. Mama lui Petrache trăiește încă. Ceea ce se știe de toți e, că Petrache ține toate posturile cu o asprime de ascet.

În copilărie a suferit de vărsat și de atunci și până la minunile petrecute cu el acum, a rămas surd și găngav în grad mare. Din armată a fost trimis din cauza acestor două scăderi. N'a stat la regimentul din Calafat decât vre-o cinci săptămâni. După minunile petrecute cu el aude și vorbește. Căpitanul, în a cărui companie a fost repartizat, vine călare din Calafat aproape zi de zi la Maglavit și se minunează și îmbrățișează și săruta pe Petrache: „Măi Petrache! Tu ești, Petrache?”

(Urmează)

Pr. Florea Codreanu.

Săptămâna.

„Frăția Ortodoxă Română nici nu urmărește altceva decât adâncirea dragostei creștine, afirmarea ei prin fapte în toate împrejurările vieții noastre, trăirea ei!”

D-l cons. ref. eparh. Nicolae Cornean, secretarul general al „F. O. R.”-ului.

Duminecă în 4 August, d-l cons. ref. Nicolae Cornean secretarul general al F. O. R.-ului secția eparhiei noastre, a organizat F. O. R. pentru tractul Biserica-albă în Sasca-montană. O prea fericită coincidență a făcut ca și Prea Sfințitul nostru episcop — în calea vizitațiunilor canonice — să înfrumusețeze praznicul ortodoxiei noastre din acest prilej.

În podoaba Săschii „Șușara” după amiază, o mulțime imensă în frunte cu tot ce are Valea Nerganului și a Cărașului mai distins în viața ortodoxiei ca: d-nii dr Mihai și Ilie Gropșan, dr Petru Corneanu, dr R. Ardeleanu judecător șer cu doamna, dr C. Daneț cu doamna, Prefectul girant D. Avram, dr Iancu Vișan directorul prefecturii, T. Rădulea revizor școlar, învățătorii: Ion Sperlea din

Sescovița, T. Surlaș Iam, I. Ursu Ciortea, Em. Iambi Macoviște, Izvernariu Sasca-mont., Stoian Sasca-rom., notarii: Ieremia, C. Teodor, preoții: G. Danescu, C. Damian, A. G. Mihailovici, T. Iorga, E. Popovici, I. Orăvițan, G. Târba etc. — a căror nume din conducătorii satelor ne scapă — au format buchetul ortodoxiei românești.

Corurile minunate din Mărcina și Slatina au fost ecoul nerăbdării și însuflețirii creștinilor de a-se vedea încadrați în rândurile luptătorilor organizați ai legii noastre străbune.

Într'un decor admirabil de amurg, lumea fiind încă sub impresiunea vizitei Prea Sfințitului și înălțătoarei predici, primește pe Prea Sfințitul cu multă evlavie și însuflețire.

D-l cons. referent Nicolae Cornean, printr'o frumoasă cuvântare, arată însemnătatea și rostul F. O. R.-ului, prinzând nota săscană și trecutul plin de lupte și de fapte ortodoxe a regiunii, declarând ședința de constituire a „for”-ului.

Conferința d-lui dr Mihai Gropșan — deși se părea lasuprafață că ar fi mai mult o auto-descriere a clipelor d-sale petrecute în Sasca, în fond a fost icoana frumoasei tradiții a săscanilor. Căci viața de toate zilele în trecutul apropiat, însemna fapte ortodoxe naționale. Conferențiarul ne-a arătat tuturor clipe înduioșătoare din viața fiecărui copil crescut în legea străbună. Comparația d-lui dr Mihai Gropșan e plină de învățăminte pentru generația tânără, dar mai ales un argument indiscutabil asupra rolului frăției creștinești ortodoxe.

Domnul dr Petru Corneanu aduce salutul „for”-ului din tractul Oravița.

D-l cons. referent N. Cornean citește lista comitetului „for”-ului pentru Biserica-albă. Cei prezenți subliniază cu vie aclamații desemnarea fiecărui membru și în deosebi pe d-l dr Cornel Daneț, medic, ales președinte.

Însuflețirea creștinească, frumseța cântărilor intercalate în program și mulțimea asistentilor a impresionat vădit pe Prea Sfințitul, storcându-i accente de mare însemnătate din cuvintele ce a binevoit a le adresa măreței adunări.

P. S. Să, cu autoritatea arhipăstorului, dublată de calitatea de băstinaș, cu rară înțelegere, analizează taina puterii noastre de rezistență în trecut și rostul „for”-ului în prezentul atât de nouros. Cel mai modest dintre cei prezenți, a putut trage concluziile ce se impun în momentele de față tuturor credincioșilor sfintei noastre Biserici pe teren sufletesc și național-politic.

D-l dr C. Daneț, alesul președinte, în cuvinte calde — așa cum bufeanul e în stare să le sublinieze — face o frumoasă mărturisire de credință, făgăduind, că onoarea cu care

astăzi a fost copleșit, îl obligă a face din „for“-ul tractului Biserica-albă un organism viu pentru Lege și Neam.

Ca încheiere d-l cons. ref. N. Cornean, în cuvinte calde și consistente mulțumește Prea Sfințitului pentru bunăvoința de a mări și sublinia cu prezența și cuvintele Părintești organizarea „for“-ului în Sasca, precum și corurilor, participanților și vorbitorilor, urând noului comitet spor la muncă, astfel ca să se resimtă de fapt dragostea „creștină în toate împrejurările vieții“.

Organizarea „for“-ului la Sasca a produs cele mai intense bucurii ortodoxe, fiind făcută în săptămâna cea mai bogată în vizitele Prea Sfințitului.

Pr. Traian Constantin

Vizitațiunile canonice

din Banloc — Sasca-Montană — Cărbunari Răcăjdia — Ciuchici — Ilidia și Socolari.*)

In ziua de 31 Iulie la ora 8 dimineața a sosit P. S. Sa episcopul diecezan Dr Vasile Lazarescu însoțit de diaconul Teodor Roșca și secretarul consistorial Dimitrie Sgăvêrdia.

P. S. Sa a fost așteptat la intrarea în comună de un banderiu de 40 călăreți-călușeri, ear la arcul triumfal de fanfarele din Banloc și Dolaț, de autoritățile civile, toți notari și primarii plasei, salutându-l de bunăvenire primpretorul Crăciunescu, căruia îi răspunde atât P. S. Sa cât și d-l general de divizie Oprescu, care a venit cu Prea Sfințitul episcop.

Înainte sfintei biserici P. S. Sa e primit de un sobor de 22 preoți în frunte cu protopresbiterul tractual Augustin Ghilezan și preotul-profesor Filip Pop. Preoții locului îl întâmpină cu sfânta Cruce și sfânta Evangelie, făcând părintele Doboșan în calitate de conducător al oficiului parohial cuvenita dare de seamă a comunei bisericești și salutând în numele credincioșilor pe înaltul Arhipăstor.

Actul sfințirii bisericii e săvârșit cu o deosebită solemnitate de P. S. Sa, care a pontificat și la sfânta liturgie rostind în spațioasa biserică arhiplină de credincioși o cuvântare înălțătoare de suflute, sfătuind pe eredincioși să nu mai trăiască în concubinată și nici unul să nu se abată dela credința străbună, mai ales în urma faptului că Dumnezeu i-a învrednicit să aibe de azi înainte de credincioasă a bisericii lor un nobil vlăstar al dinastiei, care ridică vaza acestei comune fruntașe.

*) Dela Răcăjdie, Ciuchici, Ilidia și Socolari n'au sosit rapoartele.

După terminarea sfintei liturgii, sosește Măria Sa regina Elisaveta, care a asistat la parastasul săvârșit de P. S. episcop Dr Vasile Lazarescu, pentru M. Sa Regele Ferdinand I. care prin jertfă, suferință, dar în acelaș timp și prin vitejie și-a eternizat numele în istoria patriei, căruia, după cuvintele P. S. Sale, numai așa îi păstrăm cu vrednicie și îi cinștim memoria, dacă-i urmăm exemplul fiind gata oricând pentru noi jertfe ce le reclamă păstrarea moștenirii lăsată nouă de loialul și întregitorul de neam marele rege Ferdinand I.

A urmat defilarea muziceii militare a Reg. 5 de vânători din Timișoara, o companie din acest regiment cu drapelul, fanfara din Banloc, străjerii din Tolvadia și elevele străjerițe din Banloc. La castel s'a dat o masă în onoarea P. S. Sale, servindu-se în acelaș timp și pomana tradițională.

La aceste frumoase festivități au luat parte pe lângă cei amintiți, corul „Banatul“ din Timișoara sub conducerea d-lui dr Mercea, decanul baroului advocaților din județ, care a dat răspunsurile dimpreună cu corul din Banloc la serviciile divine, apoi tot din Timișoara prefectul județului dr Nistor, subprefectul dr Ionescu, dr Baran juriconsultul domenal, revizorul școlar Ilieșcu, preoții Damian și Golumba, Râmneanțu ș. a.

M. Sa a fost însoțită în tot locul de inginerul Alex. Scanavy.

* * *

În cele trei zile dela începutul săptămânii trecute Prea Sfințitul episcop a realizat unul din cele mai importante capitole ale vizitelor canonice, întreprinse în scopul de a cerceta și cunoaște pe fiii săi păstoriți. Clerul și întreg poporul credincios din aceste comune marginale au avut prilejul primenirii sufletești, al trăirii unor clipe de intensă bucurie duhovnicească și de întremare națională.

S'au remarcat acestea cu deosebire în Sasca-montană.

Însoțit de: dr Petru Corneanu, dr Mihai Grosșianu, secretarul consistorial Dimitrie Sgăvêrdia, inspectorul administrativ D. Avram, directorul de Prefectură Vișan, Protopopolul V. Musta și diaconul T. Roșca, Prea Sfințitul sosește în Sasca Duminecă la orele 9. La marginea satului, cheia pitoreștilor dealuri ce scutesc Sasca, îl binevintează primarul comunei Gh. Daneț. În ușa bisericii P. S. Sa e întâmpinat de parohul comunei Gh. Târba care în numele fiilor sufletești, „moșii Banatului“ — cum însuș

îi numește — se închină Păstorului mare și îi face un bun raport de starea parohiei.

Biserica satului, arhiplină de credincioși, dă totuș ecou plăcut la cântările corului din Mărcina, vestit în tot aretul; în ea liturghisesc, alături de Prea Sfințitul, preoții: prot. V. Musta Oravița, preot A. Iana Măidan, I. Saberca Panciova, A. Popovici Potoc, St. Otonoga Jam, G. Danescu Berliște, I. Oravițan Molodova-nouă, M. Ciorei Forotic, E. Popovici Mărcina, G. Târba Sasca, C. Dămian Rusova-nouă, S. Puia Nicolinț, I. Miciuru Socolari, G. Tutunariu Naidăș, D. Ania Ilidia, A. Mihailovici Sasca-română și Gh. Simu Petrilova.

La Priceasnă predică Prea Sfințitul plecând dela cuvintele Mântuitorului „de veți rămâne întru Mine, și Eu voi rămâne întru voi“.

Predica este ascultată cu evlavie adâncă și impresionantă liniște. Când P. S. Sa spune prin ce greutăți și cu ce preț oltenii și-au păstrat naționalitatea și credința, plecând în bejenie ca să se oprească la aspra muncă de ocnari, lacrimi se preling pe ochii prim-consilierului de curte dr. Ilie Gropșianu, fiu al comunei. Prea Sfințitul, însuși înduioșat, a atins coarda sensibilei lor inimi. Până astăzi ei au rămas tari în crezul lor național ca și în cel religios; și așa îi dorește și pentru viitor, ca pildă altora să fie: în alipirea la biserică prin cinstirea ei, iar neamul să-l servească prin dăruire de prunci mulți și sănătoși, născuți din căsătorii binecuvântate de biserică Domnului.

În procesiune cu litia la crucea din fața bisericii se face Chemarea Duhului sfânt asupra Frăției Ortodoxe Române care se constituie în aceeași zi după masă. Mulțimea este apoi stropită cu apă sfințită; ea reintră în biserică și se împărtășește cu anafora din mâna Arhiepiscopului.

Masa este servită în casa preotului Gh. Târba.

După masă P. S. Sa, însoțit de autoritățile amintite la Sasca, urcă cu automobilele peste dealul „Gheorghe“ la 500 metri înălțime unde este situată comuna *Cărbunari* cu filia Știnăpar. Creștinii noștri „bufeni“ de aici îl primesc pe Arhiepiscop cu dragoste, mai ales că pe aceste plaiuri n'au mai văzut episcop dela așezarea lor în Banat.

Preotul local Ioan Gropșian face raportul.

După Vecernie, P. S. Sa împărtășește sfaturi părintești carbunarilor lucrători de mine, îndemnându-i să nu se lase amăgiți de propagandiști sectari veniți din America și plătiți anume, pentru destrămarea bisericii și neamului românesc.

Imploră binecuvântarea cercască asupra familiilor populate cu copii mulți.

Este unicul caz în Banat unde într'o comună mică și săracă sunt 43 familii cu peste 10 copii.

Impresionant a fost portul original al „bufenilor“ adus de acești coloniști din Oltenia.

De aici P. S. Sa se reîntoarce la „Șușara“, unde participă la ședința de organizare a F. O. R.-ului, care a întreținut pe săscați în-treaga zi în atmosferă religioasă.

Raportor.

Ș T I R I

Serbări în Prilipeț. În ziua de sf. Ilie comuna noastră din Almăj s'a bucurat de frumoase manifestări culturale. Anume, s'a făcut desvelirea plăcii comemorative, de marmoră, pusă pe casa în care s'a născut marele general Traian Doda. La serbare au asistat preoți, învățători, autoritățile administrative etc., cari au format anturajul echipei regale din Rudăria. Colaboratorul nostru inv. Iosif Toader ne trimite o interesantă cronică pe care însă din cauza spațiului restrâns nu o mai putem publica. D-sa remarcă în asistență pe Col. R. Boldea, pr. C. Buracu, I. Rachitovici, A. Zaberca etc.

F. O. R.-ul în Sasca- și Bocșa-montană. Dumineca trecută s'a făcut, în cadre deosebit de festive, organizarea cercului protopopesc Biserica-albă al Frăției Ortodoxe Române. Adunarea a condus-o secretarul asociației, N. Cornean. Dumineca aceasta se organizează, prin însuș președintele secției, dr. C. Corneanu cercul Bocșei. Despre festivitățile dela Sasca în amănunte scrie „Săptămâna“ acestui număr.

Notă Oficială.

Nr. 3841 Sc. 1935.

În legătură cu ordinul ddto 12 Ianuarie a. c. Nr. 176 Sc. dispunem din nou ca parohiile cari nu au retrimis încă listele și rezultatul colecției pentru zidinda biserică românească din Ierusalim, să le trimită neîntârziat pe adresa Consiliului Central din București.

Caransebeș în 26 Iulie 1935.

Episcopul diecezan:
† Vasile

CONCURS.

Nr. 4557 Sc. 1935.

Tinerii cari doresc să fie primiți în școala de cântăreți dela centrul eparhiei noastre să-și înainteze Consiliului eparhial cererile lor de primire, însoțite de următoarele documente:

1. Extrasul de botez.
2. Certificatul de absolvire a cel puțin 4 clase primare.
3. Atestat de moralitate dela Oficiul parohial.
4. Certificat medical.

Spre orientare comunicăm că în școală se primesc tineri cu vârsta între 18—25 ani. Ei se vor prezenta, înainte de începerea cursurilor la Episcopie, spre a se pune la încercare destoinicia lor în cântarea bisericească.

Toți elevii sunt obligați a locui în internat.

La înscrierea în școală fiecare solvește taxa de 100 lei, iar pentru întreținerea în internat 3600 lei, plătibili în trei rate egale, anume: una la înscriere, una la 15 Ianuarie 1936 și a treia la 15 Martie 1936. Cei semibursieri plătesc, în același chip pe jumătate.

Elevii au să-și aducă rufărie și hainele de pat necesare, uzitate la orice școală cu internat.

Anul școlar începe la 1 Noemyrie a. c.

Caransebeș în 26 Iulie 1935.

Episcopul diecezan:
† Vasile

CONCURS.

Consiliul parohial ortodox român din Denta publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț (cantor) cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Șașe (6) jugh. pământ arător. Cântărețul va avea să suporte după acest pământ toate dările către stat și comună.

2. Taxele obicinuite dela înmormântări.

Recurenții își vor înainta cererea de concurs adjustată cu diploma de cântăreț prin oficiul parohial, Consiliului parohial ort. român din Denta și se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserica din localitate spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântare.

Conducătorii de cor vor fi preferați.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a numi dintre candidați pe acela, pe carele îl va afla de bine.

Denta, din ședința Consiliului parohial ținută la 28 Iulie 1935.

Aurellu Bota, paroh.

Publicațiune de licitație.

Pe baza încuviințării Ven. Cons. eparhial Nr. 3867 E. ex 1935, consiliul parohial ort. rom. din comuna Cerna, protopopiatul Buziaș, publică licitație pentru repararea bisericii pe ziua de **17 August 1935** oara 8 a. m. în loclul casei culturale.

1. Prețul de exclamare este de 131.929 lei.
2. Planul și devizul se pot vedea în fiecare zi la Oficiul parohial.
3. Antreprenorul pe care va rămâne lucrarea, va depune un vadiu de 10% care i se va restitui după colaudare fără dobândă la timp de jumătate de an.
4. Antreprenorul pe care va rămânea lucrarea, va solvi proectantului suma de 5000 lei pentru elaboreatele tehnice.
5. Spese și alte cheltueli de drum nu se acordă.
6. Timbrele cu facerea contractului cad în sarcina antreprenorului.
7. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a preda lucrarea acelui antreprenor, fără considerare la rezultatul licitației, în care va avea mai multă încredere.
8. Contractul devine obligator pentru antreprenor imediat după semnare, iar pentru comuna bisericească numai după aprobarea Ven. Cons. eparhial.

Cerna, din ședința consiliului parohial ținută în 26 Aprilie 1935.

Silviu Mloc m. p.
paroh-președinte

Ioan Truți m. p.
notar

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile-Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumseță rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

**Administrația „Vilei Doboșan”
din Băile-Erculane.**

„BANCA GRANIȚEI“ SOCIETATE ANONIMĂ, CARANSEBEȘ.**Contul Bilanț la 30 Iunie 1935.**

ACTIV: Cassa: a) Numerar efectiv Lei 1,794.006.—, b) Disponibil la B. N. R. Lei 3.237.—, Disponibil la bănci în țară: Lei 14.666.—, Portofoliu de titluri românești: a) Titluri cotate la bursă 100.000.—, b) Titluri necotate la bursă Lei 10.000.—, Portofoliul de scont plătit în țară: a) Cambii cu garanți Lei 380.300.—, b) Cambii garantate cu ipoteci Lei 301.920.—, Cambii de circulațiune și garanți reescontate Lei 2,391.150.—, Debitori din țară: a) Debitori cu garanți Lei 244.063.—, b) Debitori garanți cu ipoteci Lei 59.410.—, Debitori beneficiind de legea lichidării datorilor agricole (cota rămasă) Lei 6,035.172.—, Pierderi rezultând din aplicarea legii datorilor agricole Lei 8,641.912.—, Imobile: a) Imobile necesare exercitării comerțului de bancă Lei 1,000.000.—, b) Alte imobile Lei 300.000.—, Mobilier

Lei 1.—, Conturi diverse: Lei 106.267.—, Cheltueli: Salarii și spese: Lei 154.650.—, Impozite: Lei 9.739.—, Dobânzi la reescont Lei 2,294.—, Total Lei 21,548.787.—.

PASIV: Capital social: Lei 3,000.000.—, Fond de rezervă statutar Lei 800.000.—, Fond de amortisment pentru creanțe dubioase Lei 720.000.—, Depuneri spre fructificare (nereduse) a) la vedere Lei 391.105.—, b) pe livrete de economii Lei 13,658.217.—, Creditori în țară (nereduși) a) la termen Lei 137.444.—, Angajamente de reescont în țară a) la B. N. R. Lei 1,134.000.—, b) la alte instituțiuni Lei 1,257.150.—, Conturi diverse Lei 211.563.—, Beneficiul brut: dela cambii, debitori, imobile, titluri, diverși Lei 239.308.—, Total Lei 21,548.787.—

Caransebeș la 30 Iunie 1935.

Consiliul de Administrație.

Prima Casă de Păstrare din Caransebeș, societate pe acții, Caransebeș.

DEBIT		BILANȚ BRUT, 30 Iunie 1935		CREDIT	
Cassa:				Capital	5,000.000
Numerar efectiv	530.203			Fond de rezervă pt. creanțe dubioase	358.589
Disponibil la B. N. R. și C. E. C.	107.168	687.371		Fond jubilar de penzie „Carol Schwab” și asistența funcționarilor	200.000
Disponibil la bănci:				Dobânzi nerealizate la creanțe dubioase	2,185.448
în țară	692.090			Depuneri spre fructificare:	
în străinătate	79.903	771.993		în țară:	
Portofoliu de titluri:				la vedere	65.597
titluri românești		2,043.860		pe termen	414.010
Portofoliu de scont:				pe livrete	6,992.535
plătit în țară		1,633.111		Creditori:	
Debitori:				în țară	2,087.111
din țară		4,316.920		Reescompt:	
Debitori beneficiind de legea lichidării datorilor din 7. IV. 1934		6,821.304		în țară	869.131
Imobile:				Conturi transitorii	16.826
Imobile necesare exercitării comerțului de bancă și pentru locuințele funcționarilor	600.000			Beneficiile brute	276.027
Imobile cumpărate la licitațiuni	420.105	1,020.105			
Mobilier		1			
Cheltuelile de administrație, salarii, dobânzi plătite, impozite și pierdere reportate din anul 1934		1,170.609			
		18,465.274			18,465.274
Debitori pentru scrisori de garanție	20.000			Creditori pentru scrisori de garanție	20.000
Efecte comerciale în gaj	67.371			Deponenți de efecte comerciale în gaj	67.371
Cambii de circulațiune	19,007.803			Deponenți de cambii de circulațiune	19,007.803
Efecte spre încasare	147.343			Remitenți de efecte spre încasare	147.343
Ipoteci	37,073.941			Deponenți de ipoteci	37,073.941
Depozite de titluri	1,946.235			Deponenți de titluri	1,946.235
Debitori de titluri împrumutate	2.500	58,265.193		Diverse titluri împrumutate	2.500

Fischer m. p.

Director executiv — Expert contabil

Caransebeș, 30 Iunie 1935.

Glück m. p.

Procurist-Primcontabil — Contabil autorizat

Consiliul de Administrație.

L-am revidat și aflat exact:

Consiliul de Cenzori.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean, consilier referent eparhial.

Tiparul și editura Tipografiilor diecezane, Caransebeș.

